

Nagy-Kőrös, dec. 1. 1852.

„Edes barátom! Meggondolván hogy november 1. kelt levelédre, egy hónap elteltével válaszolni is lehetne tán már: szemmel tollal fogok és írok, a mit írhatok.“ Legelőször is tudatom veled, hogy rózsavirág leveledet kaptam friss egészségben: az az, mind a levél, mind én, egészségesek voltunk, az „első és „más“ ga színiünkkel. Másodszor értesítésre adom, hogy a hó folyásában elköltöztünk, de nem Nagy-Kőrösre, hanem csak régi Kálldó szomszagtól, melynek egy része levult, más része, erős egészséges kinekése Dalkára, leomlásal fenyegetett; úgy hogy, ha már „most Kőrösre jössz (a mit, remélem, valamikor csak megtesz) hiába körgesed a köfalak kapuját, nem találod ott a te barátodat, isten kegyelméből Parrót. Harmadszor körlöm veled a világszeri eseményt, hogy éppen az imént vágta le Don Caesar de Baxan-féle Spanyol Szakállomat, és csippentette rövidebbre bajszomat, megelőzendő a parancsot, mely, a mint hallom, már kecskeménen várakozik elpeditiozára. Ho, res-moresed markófüles, barátom! — Negyedre újságolok veled, hogy Vahot J. Thaliaja megjelent, érdekes tartalommal. Te még nehezen láttad, de (a prozai része) megérdemli hogy meglékinisd. Különösen érdekes benne a magyar játékszám története, Stekes Stevő, az öreg Balog Spinész viisszaemlékezése, sei s Kulyovszakiné ügyesen írt novellája. A versek, — nem véve ki a magaméit s Petőfi sírvirágait sem — keveset érnek; legjobban dicsérik a Lányait (Javor. Vis) Batana Balmát, jät, de a dicsőítést az csak redes erint érdemli meg. — Pönd Sör Loosny Lárló verseit maga a költő prezentálta ne, kem, azon közelemmel, hogy bíraljam meg, — a mit lenni nem fogok. Van közzük horokám s Petőfihez egy-egy, P-vel nagyon komár, egy lájrik, jó barátja volt valaha; a horokám irat, prózaisághas vesekszik a Jk. Lórsieval, míg stupiditás bean art felülmúlja. Nehány darab aromban, kivált a vig semben, s társalgási modorban jól süherült. — Hadodszor a Mikszói enyhlapot Stamata is kell valamit kiítenem, mert még nem küldtem semmit. Tova incognitán akarok járni: békreg, ha megint elkevédek! — Item, Stair Károly alig corri gált még két felívet a Moore-jától, úgy sebeden nyomjáh a gör-sajtón. Ma delben, mikor elváltunk, ő is éppen a borbélyműdelébe ment, hogy szakállát, s mint pap, bajszát

levelesse, a mi pedig, neheren, reudisné meg Europa egyen,
salyát, mert igen káros. O purtos Pözlő: hogy te is,
édes Miskám, fogjad a peretvát s nyedd le nyírott dráju,
szódat! Item: Mentovich, iderekesre küld nekéd levelet,
mit, ha iderekesre nem találnál, tulajdonosd annak hogy
hozzám küldeni eljelted. Item: borzafró drágaság van,
abszurdum kijöni fizetésünköl. Item, a gersti kis poéta,
igen szépen halad, örömeire; nem is állhatom meg,
hogy közelebbi verset ide ne írjam:

Te addad, te vedd el.

Hozzád, hozzád szálljon ez utolsó ének! —
A sors keresztfáján lettem végihlettel,
Mint az idővihar, atyja- s isteneink,
Egy kiált tenéked: te addad, te vedd el.

Te addad az érzés az ifju keblebe,
Te gerjesztél síkrát, s íve langra kapot!
A vers csak süttötta, mindenem elége
S vad szék szédüljék most a szarátnakot.

Te addad az eszmét; dal szállt ajkaimra,
Lassus szép, édes dal te hozzád, tenéked:
De jött a boss vihar — lettem el nem birta —
S lautos, hirt, székő dal... mindent szétlyeltepedt.

De te addad kint is. De nem gyögyitottad
A sebet, a mellyet vágta szép s reméddel;
Most végső kéng lettem s élvezve miáttad
Egy kiált tenéked: te addad, te vedd el!

En ebben a dicsőt egészen költőinek, az érzést meleg,
net talalom; hogy metaforákkal, s képekkel nines elhal,
mostra, mint most Pivat, az semmit sem tesz. 15 éves gyet-
mektől mindenesetre elég: meglehet a remény csal, de én
ily kezes után merek remélni.

Hogy éltek, hogy vagytok, édes Miskám? írj már
egyet, hovan, körülményesen, magatokról, napi foglalts,
vágyokról etc. Mit csinál az én kedves kis komünarony?
Köt-e? varr-e? mit olvas? mivel töltitek a horku ed-
tet? — Ölettek-e már Koránexot (vadász-uj s rő; most

iskabáltam e helyett: korai málax = Frischling).² Van-e új borod, mellytől búska nyilik az ember xsebében, de melly, kándaló ebből, új kolvástra, olly kimundhatlanul jól esik? Itj, Miska, ha mi egy faluban laknánk?, Miért is nem lehet nekünk egy faluban élnünk? Miért is nem? Mi vagyunk itt elegen, még is kevesen vagyunk, ritkán látjuk egymást, akkor is xsenirozunk magunkat. Ránk ragadt a körösi tempo, hol nem illik nevetni vagy vigabban lenni egyrex, mint mások. En legalább napról napra körömbösköknek salalom az emberkes irántam. — Eljáról a carinoba, olvasom a Hölgyfutart. Lircet e mulasságer, egy cöre 20 vforintot. Ad vocem It! ex, hogy stöfretörlet esödtesen, nem azt kürtöli, kik fognak dolgozó hársai lenni a jövő évben, hanem, kik irtak lapjába a jelenben s így J. A. Sz. M. szb. nevez is ott figuráns, a kodik. Itj! pedig axon turpisvága után, miszerint az Itj Magyar Museumnak hármunk felöl horott bíralatát, nagy károrommel után nyomatta, alig lehet reményes hogy mi títte valamit adjunk lapjába; noha meg kell valla, ni, hogy bodza poétai nagybó részén már kiadott, s egek skámai vannak egyetlen vers nélkül.

A mi illeti mostani lakásomat: illő hogy azt keprelesed táblájára lepingáljad. Ak ex három szep urias deli, jó nagy szobából. A belső = köld szoba, tartalmak, xa törtessegesb butosínkat, ex az, mellyben a feher, megyei poétát elfogadom. A közező háló es esteremül szolgát, ^{szárga} lilakinnre van festve, ~~ajtója~~ ajtója, kettős szat nyakkal, a más két szobaba, s a konyhába nyilnak, melly tornáirból van ugyan rögtönökre, de akert elég kényelmes, beáráható hovní galeriát képez, hol Raphael es Tician festvényei helyett, casserolok, lá, vasok, fedők es vágó deszkák ekes rendben függenek. A harmadik, szélről, lilakinnü, s akén dolgozó szobámül szolgát, benne mahagomi fából készült íróasztalom, mit jól ismeres, es könyvpolkróm, mit valamelly életkamrából vetettek ki. — E szobám ak kü, lön kijárása van, egy másik tornáira, melly a megkonyhasodattal egybefügg s töle ajtó által válad, salik el. It van a feljárás |: Hac iter est superis

supremi ad tecta Tonantis) a padlásra s itt van a lejárás-
1. Durch mich geht es ein zum wehefollem Schlund" mint
a pokol kapuja mondja a német Daniél) az árnyékosrétre;
a közben eső tér fakaurául s egy nagy mángorló
helyeül használtatik. Ha még hortákepzéled, hogy
a konyha ajtó bejárásával az egész peripheria, skobák,
padlás egész a felrevaló-helyig, be vannak zárva: így
képed ki van egészítve. Munkán itt is van két nagy
alkalmatlanság, egy az, hogy csak tavaszig tart a
mulasság, más az, hogy a tulajdonos Semmi fixetést
nem akar elfogadni, mielőt nem eltyekt aha jöszölkék,
hogy ha megün bennünket, sél közeben is kihány, a mit
én, persze, nem hiszek. Sajátságos ember, az igaz,
de jó szívű és, a mi körösvön riska magát, generosus.

Családom, velem együtt, egészséges; a gyermekek
iskolába járnak. Ném a napokban éles rheumat kapott
vállába, de János, villanybrás által, rögtön kigyógyi-
totta. Ői perex, és minden fájdalomnak vége. Vajha
a kebel fájdalmát is így lehetne megküntetni villany
által! egy ügyes villanybró sélj keresetre lehetne kiert.
De ki elcsorizál fel bennünket apathiáinktól s lebbat,
giáinktól! En' szinte veszem észre hogy napról napra
ra stupidusabb lettek; néha csak bémilok mint
a jut, a nélkül hogy valamit gondolnék s úgy se,
retnek elalunni jókáraig - sokáraig: örökre! Szakran
nem vagyok képes egy vizepiiggő mondatot megérteni,
vagy leírni. A verseget nem okolhatom; az igaz,
hogy elírtam már "il meexo camino di nostra vita"
az emberi élet ösvenyénét felét: de hisz Dante ^{csal}akkor
kértett Isteni Comédiajába s Cervantes agy korában
írta az örök ifjuságu Don Quixote-t. Más a baj,
édes barátom.

Ha más utal megdicsérel, hogy három egész lapot
írtam be, a nélkül hogy tulajdonkép írtam volna ^{tra}
laimit: most még inkább igényelhetem magasztalásodat.
De nem írnak-e némeltyek, nagyobb képekkel is, szinte
illy üres lapokat? s van-e kedvedett, jó barátok
társaságában, a tartalom nélküli feleségénél, mellyet
dupán a keblek vonzalma tesz érdekessé? Helyet
exerfex, Román aakonyt pedig esókolom ugyanannyifur.
barátod Aranyános